

Sygn. akt VI U 790/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 31 stycznia 2014 r., numer (...)

w sprawie: J. N.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o umorzenie należności

1) oddała odwołanie,

2) wniosek o ustalenie wysokości należności niepodlegających umorzeniu przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 790/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 stycznia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na podstawie przepisu art. 1 ust. 8 ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonej J. N. z dnia 28 stycznia 2013 r. wskazał, że umorzeniu podlegają należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres 02/2002 do 02/2009 (pkt. I decyzji). W punkcie II wskazano, iż warunkiem umorzenia w/w zaległości jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, tj. składek za okres od 01.01.1999 r. nieobjętych postępowaniem o umorzenie, w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona, która podniosła, iż w przedmiotowej decyzji nie wskazano wysokości należności nie podlegającej umorzeniu, o której mowa jest w punkcie II przedmiotowej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 13 listopada 2014 r. ubezpieczona podniosła, iż nie kwestionuje punktu I przedmiotowej decyzji, lecz punkt II i jednocześnie wniosła o zobowiązanie organu rentowego do wskazania w decyzji konkretnych należności niepodlegających umorzeniu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona w okresie od 02.11.2001 r. do 31.08.2009 r. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Na koncie rozliczeniowym ubezpieczonej figurowało zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek za okres 02/2002 r. – 02/2009 r. Na wniosek ubezpieczonej z dnia 28 stycznia 2013 r., pozwany organ rentowy decyzją z dnia 31 stycznia 2014 r. wskazał, że w/w zaległości podlegają umorzeniu (pkt. I decyzji), pod warunkiem spłaty należności niepodlegających umorzeniu, tj. składek za okres od 01.01.1999 r. nieobjętych postępowaniem o umorzenie, w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji (pkt. II decyzji). Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w piśmie z dnia 19 marca 2011 r., które Sąd doręczył ubezpieczonej, wskazał jakie kwoty nie podlegają umorzeniu, tj. kwoty od marca 2009 r.

-okoliczności bezsporne

Zgodnie z tezą reprezentowaną w orzecznictwie, w postępowaniu cywilnym w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz rozstrzygnięcia sądu (zob. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 13 maja 1999 r., II UZ 52/99, OSNP 2000, nr 15, poz. 601, wyrok SN z dnia 6 września 2000 r., II UKN 685/99, OSNP 2002, nr 5, poz. 121; wyrok SN z dnia 2 października 2008 r., I UK 88/08, OSNP 2010, nr 7-8, poz. 100; wyrok SN z dnia 23 kwietnia 2010 r., II UK 309/09, LEX nr 604210; wyrok SN z dnia 1 września 2010 r., III UK 15/10, LEX nr 667499; postanowienie SN z dnia 2 marca 2011 r., II UZ 1/11, LEX nr 844747; postanowienie SN z dnia 10 marca 2011 r., III UZ 1/11, LEX nr 846597).

W przedmiotowej sprawie, w decyzji z dnia 31 stycznia 2014 r. stwierdzono w punkcie I, z którym odwołująca się zgadza, okres za jaki składki są umarzone i jest to zgodne z przepisami ustawy o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551). Natomiast w punkcie II tej decyzji znalazł się lakoniczny zapis, iż warunkiem umorzenia w/w zaległości jest spłata należności niepodlegających umorzeniu, tj. składek za okres od 01.01.1999 r. nieobjętych postępowaniem o umorzenie, w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji. Słuszny jest zatem, w ocenie Sądu, postulat ubezpieczonej o konkretne wskazanie jakie to są należności. Wbrew bowiem temu co podnosił organ rentowy, należności te można było wskazać i zostały wskazane w późniejszych pismach, stąd winny być również wskazane w przedmiotowej decyzji. Nie można było dokładnie określić jedynie ewentualnych odsetek, bo te narastają od niespłaconych należności wraz z upływem czasu.

Skoro ubezpieczona złożyła dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy żądanie na rozprawie, to w myśl art. 477 (10) § 2 k.p.c., Sąd przyjął to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu. Na mocy tego przepisu Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 wyroku.

Niemniej jednak odwołanie ubezpieczonej podlegało oddaleniu, gdyż co do zasady decyzja precyzująca w punkcie I okres, za który umarza składki jest prawidłowa, dlatego też Sąd na mocy 477 (14) § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

SSO Ewa Milczarek